Зимовий ліс (твір-опис природи)

Здалеку ліс здається довгою темною смугою. Коли під'їхали до нього на лижах, виявилося, що ліс зовсім інший.

Дерева стояли в снігу, наче укутані пухкими білими простирадлами. Деякі гілки були чимось схожі на руки і ноги. Здавалося, змерзлі велетні зібралися тут, щоб погрітися вкупі. А лижників вони не пускають їхати далі: хапають за одяг, притримують. Ми побороли ці перешкоди й виїхали на широку галявину. Блискучий сніг вкривав її. Сонце виглянуло з-за хмар,

і очам стало боляче від цієї білизни. Аж раптом сонна галявина прокинулася: пролетів вітерець, затанцювали сніжинки. Захвилювалися навколишні дерева. Вітер зробився сильним, завив, а потім ніби заридав, наче голодний звір. Як лютує мороз, щипаючи за ніс, хапаючи за щоки! Він хоче подолати відважних лижників. Та намагання морозу даремні. Стрілою ми мчимо між деревами, і нам нічого не страшно. Ми зникаємо в білій далечині.

До побачення, зимовий ліс!